

naar der bliver denne voldsomme Bortgang af Vandet, og det vil derfor fra den Side ikke møde nogen som helst Hindring, om man gik hertil. Det er imidlertid ikke den Heegaardske Fabrik alene, som har Ret til Vandkraft, det er ogsaa Krudtværket, og det vil derfor være nødvendigt, at ogsaa den højtærede Forsvarsminister giver sit Samtykke til, at man forholder sig, som af mig foreslaaet. Jeg tror ogsaa, man fra Krudtværkets Side vil slutte sig til denne Tanke. Jeg tror ikke, det vil være forbundet med den allermindeste Ulempe for det, eller at det af den Grund nogen Sinde skulde komme til at savne Vand til sine Vandhjul, og jeg haaber derfor, at der heller ikke fra Krudtværkets eller Krigsministeriets Side skulde være noget at indvende derimod. Det er klart, at en saadan Overenskomst ikke kan have nogen juridisk eller retsgyldig Kraft. Men hvis det viser sig i Løbet af nogle Aar, at Forholdet kan ordnes paa denne Maade, vil det sikkert være overmaade let at komme til en Ændring i denne Overenskomst, som nu bestaar mellem Staten og Firmaet Anker Heegaard, saaledes at man kan fastslaa et saadant Forhold som det gældende for Fremtiden. Og der vil være forbundet ganske væsentlige Goder for de Landboere, som have deres Lodder ned imod Søen, derved, at de, i Stedet for at de nu meget ofte ved Foraarstid have alle deres til Søen grænsende Marker og Enge oversvømmede af Vandet, ville være fri derfor. Hvis man allerede i Oktober og November, naar Vandstanden begynder at stige i Søen, begynder ganske lempelig at slippe Vandet ud, vil der ikke være de store Tab for Lodsejerne omkring Søen som tidligere. Det er derfor en Anmodning, som, hvis den blev efterkommen, vilde vække megen Tilfredshed og megen Taknemmelighed hos Lodsejerne i Nærheden af Arresø.

Der er en Arbejder, som i mange Aar har været beskæftiget ved Hærens Laboratorium, som har henvendt sig til mig for at bede mig foranledige, at der indsendes et Andragende til Rigsdagen om en forhøjet Understøttelse for ham. Forholdet for denne Mands Vedkommende er dette, at han har arbejdet i nogle og fyrretyve Aar paa Laboratoriet, hvor han særlig har været beskæftiget med Saksetilberedningen, hvilket er et Arbejde, der nok kan svække Helbredet. Man maa derfor antage, at naar han nu er saa svagelig, skyldes det for en væsentlig Del det Arbejde, han har været beskæftiget med. Han holdt imidlertid ud,

saa længe han kunde, og saa kom det Tidspunkt, hvor der syntes at være en Mulighed for, at en Pensionslov kunde blive gennemført. Han gjorde, hvad han kunde for at oppebie det Øjeblik, da en saadan Lov traadte i Kraft. Imidlertid var det faktiske Forhold det, at man ikke havde nogen rigtig Tro til, at det vilde lykkes i forholdsvis kort Tid at gennemføre en saadan Lov. Han talte med sine Arbejdskammerater, med nogle af Underofficererne paa Laboratoriet, og de stillede sig alle sammen meget tvivlende om, at det skulde lykkes i en Fart at faa det Forslag igennem, og Resultatet blev da, at han mente, at han maatte trække sig tilbage, inden denne Lov traadte i Kraft. Følgen blev da, at han kun fik en Understøttelse paa 200 Kr. aarlig, medens han, hvis han havde holdt ud nogle ganske faa Maaneder længere, vilde have været betydelig heldigere stillet, idet han var kommen ind under Lovens Bestemmelser. Nu har han søgt Krigsministeriet om at blive medtagen under Loven, en Ansøgning, som naturlig har maattet afslaaes. Han har saa søgt om en forhøjet Understøttelse, og det er denne Ansøgning, jeg meget gerne vilde anbefale. Han har henvendt sig til mig, fordi jeg har den Ære at sidde i dette Ting og i sin Tid har gjort Tjeneste derude ved Laboratoriet, og han kender mig fra den Tid. Det kunde maaske ogsaa være en Illustration af, at Forholdet mellem Befalingsmænd og Arbejderne derude paa Statens Værksteder i mange Tilfælde er et meget godt Tillidsforhold. Jeg skal derfor paa det varmeste anbefale det høje Ministerium og Finansudvalget, at de med Velvillie ville tage ogsaa denne Sag op til Behandling.

Der er dernæst en Institution, jeg gerne vil henlede Opmærksomheden paa, det er Palæ-Koncerterne her i København. Det er et Foretagende, som blev stiftet for saadan noget som 10—11 Aar siden. En Kreds af private Mænd traadte sammen og ønskede at tilvejebringe Mulighed for, at de brede Lag i København kunde faa Lejlighed til at høre god Musik for en billig Pris. Foretagendet var ganske sikkert meget vellykket. Man havde set adskillige andre Forsøg i den Retning mere eller mindre mislykkes. Men her stode offervillige og energiske Mænd i Spidsen for Foretagendet; de gave ganske Afkald paa nogen særlig Fortjeneste, ja, i mange Tilfælde endda paa Honorar for deres Gerning. Det lykkedes da ogsaa paa den Vis at føre disse Palæ-Koncerter ud i Li-